

ACC. N:R

M. 6900 : 1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Karna Andersson
 Härad: Harjäger Adress: M. Haraby 4. Dösjöbro
 Socken: M. Haraby Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1940 Född år 1863 i M. Haraby socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Så långt jag minns var det alltid halmtak (bindtak),
 äres allt härbring. Men nu finns det ej många sådana
 kvar. Artningen är det papp, tegel eller plättak.

Di band halmen fast med vigra (små pilekåpa).
 Träparn skulle skäras på träen, innan di blev för
 styva. Så skulle di ligga i blöt i vatten en tid, så blev
 di mjuka o kunde vridas som ett band, o vras runt
 om handen. Sen fick vigrarna torka igen innan di
 användes. När di lagt en del halm, alltid med toppen
 uppåt, lades takkåpa (rätt grova pilekåpa) på träen
 över halmen som sen bands med vigra om kåpan ner
 om takläktet. Och så var på var. Sen skars de ner
 om en stor knif så de ble stätt.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 6900:2

Landskap: Skåne Upptecknat av: Hanna Andersson
Härad: Harjagu Adress: M. Karaby 4. Dösjötra
Socken: M. Karaby Berättat av:
Uppteckningsår: 1940 Född år 1863 i M. Karaby socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

Du hemma användes småkalm o ler te röggning.
edlsafört la di kalmen som di täckt med på kors över
röggningen, o sen småkalm, o sen hällde di tjock lervälling
över, o klappade till. Då behövdas inga röggaträ.
Di hade en röggaluan, som di sa. en slags trästäl som
passade till takstegen, o rymde två spannar ler.
Röggaluan gick på en trilla, o di hade långa rep i den
som gick om stegen uppe vid röggningen. Så satte
di en häst före i repen, så drog han upp röggaluan
med lert.

Skriv endast på denna sida!